

Ankeravond 24 september 2009
Ik geloof... Geloof ik
Samenvatting

Moderator Carlos Desoete nam ons mee op een zoektocht naar ons geloofsverhaal. Doorheen zijn persoonlijk getuigenis en verschillende bijbelverhalen mochten we ontdekken dat het credo een samenvatting is van twee verhalen: het verhaal van God en ons eigen verhaal. Aan ons mag te zien zijn welk verhaal God op vandaag met ons wil schrijven. Hoe Hij Schepper en Bevrijder in ons kan zijn. Hoe wij op vandaag Lichaam van Christus kunnen zijn. Binnen onze kerk en geloofsgemeenschap, en met de Stuwkracht van Zijn Geest, mogen we het iedere dag opnieuw proberen waar te maken. We worden daarom uitgenodigd om onze eigen heilsgeschiedenis na te gaan, ons eigen geloofsverhaal verder te schrijven, én door te vertellen aan elkaar.

I. Een confronterende inleiding als smaakmaker

Powerpoint-inleiding door priester Vincent Duyck : Waar geloven wij in? De geloofsbelijdenis van Nicea. Wat vertelt ze eigenlijk?

II. Uiteenzetting door priester Carlos Desoete

1. Aperitief: vanuit het geloof samenkomen

De toetssteen van ons geloof is : de wereld – de kerk – ons eigen geloof
Dogma's: geven een gevoel van ideologie: te nemen of te laten. Dat is het niet.
We worden met de neus op het klokhuis geduwd: Kerk en herderen: is meer dan proberen goede vieringen te houden, goed te doen ons sociaal in te zetten .
Uiteindelijk gaat het om een gemeenschap van mensen die zich vanuit hun geloof (zoekend of overtuigd) verzamelen. Het geloof is het bindmiddel.

2. Wachtbordje: Ik geloof: wat betekent dit?

a) Kennen

- Er zal wel iets zijn ... een soort religieus gevoel

- We hebben het altijd zo geleerd; we hebben altijd zo geleefd. Geleerde waarheden dus uit de catechismus. Het 'weten' telt hier.

- De oude verhalen (lessen 'gewijde geschiedenis'): boeiden ons, precies sprookjes, die letterlijk verteld werden. Sprookjes mag je weggooien. Veel oude verhalen hebben wij ook weggegooid.

Die elementen richten zich op het kennen en hebben niet veel te maken met de dagelijkse manier van leven.

b) De jaren '80 met de jongerengroepen

Een jongere kwam bij Carlos en bracht haar levensverhaal: misbruik – verkrachting – vader niet gekend – geplaagd – weggelopen- ...

Zeggen: **ik geloof ik jou** krijgt de betekenis van: ik zie je graag. Ik wil je nog beter kennen, om je beter te begrijpen. Ik wil je nemen als inspiratie in wat ik belangrijk vind.

Daarmee zit ik in het vlees van mijn appel: keuze voor die ene jongere. En kom in het klokhuis. Zeg dat tegen jezelf, voor de spiegel. Zeg het tegen wie je ontmoet, waar je mee samenwerkt, waarmee je ruzie gemaakt hebt. Zeg het tegen God.

Je kan nooit zeggen: ik ben gelovig. Je hoort wel bij de groep. Elke dag moet je het opnieuw worden.

Tussendoor: lied: **Ik waag de sprong om te geloven** - Peter Biesbrouck

Refrein

Ik geloof, ik vertrouw en waag de sprong om te geloven
over twijfels heen weet ik heel diep van binnen,
weet ik zeker,
dat Hij zoekt naar mij.
God blijft niet boven, ver weg van mij,
maar wil steeds weer iets nieuws beginnen.

1 Als een Vader ben Jij elke morgen,
Schepper van de wereld die ik ken:
wat ik zie en wat ik niet zie,
waar en hoe en wie ik ben.

2 Als jouw Woord dat mens werd, onze broeder: Jezus,
die ons toonde wat Jij wil:
leven dwars door dood en onrecht
maakt een hemelsbreed verschil.

3 Als jouw Geest die brandt en ons bijeen brengt,
Adem die ons voedt en inspireert,
die in ons droomt van jouw schepping:
deze wereld omgekeerd.

c) Voorgerecht: Vertel je verhaal

Deuteronomium 26(1-9): 'Mijn vader was een zwervende Arameeër(Abraham)'

Wanneer u in het land bent gekomen dat de heer uw God u in eigendom geeft wanneer u het in bezit hebt genomen en er gevestigd bent, [2] dan moet u de eerste veldvruchten die u oogst in het land dat de heer uw God u schenkt, in een korf doen en daarmee naar de plaats gaan, die de heer uw God zal uitkiezen om er zijn naam te vestigen. [3] U moet naar de priester gaan die er in die dagen is, en hem zeggen: "Vandaag belijd ik voor de heer mijn God, dat ik in het land ben gekomen, dat Hij onze vaders onder ede beloofd heeft." [4] De priester neemt dan de korf van u aan en zet hem voor het altaar van de heer uw God. [5] Dan moet u, staande voor de heer uw God, het woord nemen en zeggen: "Mijn vader was een zwervende Arameeër. Hij is met een klein aantal mensen naar Egypte gegaan en, terwijl hij daar als vreemdeling verbleef, een groot, machtig, talrijk volk geworden. [6] Toen de Egyptenaren ons slecht behandelden, ons onderdrukten en ons harde slavenarbeid oplegden, [7] hebben wij tot de heer, de God van onze vaders, geroepen. En de heer heeft ons verhoord en zich onze vernedering, ons zwoegen en onze verdrukking aangetrokken. [8] Hij heeft ons uit Egypte geleid met sterke hand, met uitgestrekte arm, onder grote verschrikkingen, en met tekenen en wonderen. [9] Hij heeft ons naar deze plaats gebracht en ons dit land geschonken, een land dat overvloedig van melk en honing

Dit is de geloofsbelijdenis van het volk Israël. De Heer bevrijdde hen uit Egypte en zij brachten Hem de eerste opbrengst van het land.

De Israëliet vertelt zijn verhaal. Hoe hij God op het spoor gekomen is in het vertellen van het levensverhaal.

In een verhaal kan je meestappen en je kan verhalen naast elkaar leggen.

Dan vertelde Carlos zijn eigen heilsgeschiedenis: Waar hij in zijn leven God op het spoor kwam. Het werd een indrukwekkend verhaal.

Hij nodigde ons daarna uit: je moet het ook eens doen. Vertellen wat je leven bepaald heeft om te maken wie je nu bent. Hoe je daarin sporen van God ontdekt! Het is meer dan mensenwerk. God zoeken in je leven om tot geloof te komen.

d) Hoofdgerecht: Ons grote geloofsverhaal

Is een zoektocht van mensen vóór ons: schepping en bevrijding, Jezus' verhaal en het verhaal van de Geest.

- Het verhaal begint tussen 600 en 700 vóór Christus tijdens de ballingschap.

De glorietijd van David was weg. Er was splitsing in het Noord- en het Zuidrijk. Nieuwe grootmachten komen aan: Assyrië en Babylon. Blitzkrieg en deportatie naar die twee landen. Werkkampen – gevangenen – midden een andere cultuur en andere goden terecht komen (= andere waarden en manier van leven). Zij zijn hun historie kwijt, geen toekomst meer en zijn hun wortels kwijt. Nu leven ze als

vreemden in kleine groepen en in een cultuur die niet christen is. Ze geven echter niet op. Zoeken geen zondebokken, maar beginnen samen te komen om zicht te krijgen op hun situatie. Proberen inzicht te krijgen hoe ze zo diep gevallen zijn en hoe ze weer hoop kunnen geven en toekomst. Ze vertellen weer de oude verhalen, soms op een nieuwe manier.

Het zijn echter geen reporters. Wat willen ze met die verhalen vertellen?

Ze hebben het al meegemaakt in Egypte, toen ze verdrukt waren en geen toekomst meer zagen. Toen kwam Mozes, opgevoed aan het paleis. Hij zag ons lijden en werd er door geraakt. Als een braambos dat je niet kan doven. Hier vinden ze de zending om er iets aan te doen en het geloof in: we zullen er uit geraken. Ze trokken er uit en werden gered.

Dit is meer dan mensenwerk. Wie is Hij, die hiervoor verantwoordelijk is? Hij is heel anders dan de goden van Egypte. Mozes noemde Hem: Jahweh: Ik ben er voor u. Als dat de kern is van ons leven, dan gaan we volk van God worden. Hij gaf ons de leefregel. Dit moet te zien zijn aan onze manier van leven. Daar zijn we Hem op het spoor gekomen. Kies er dan ook voor! Ze kozen voor Hem, maar niet altijd (gouden kalf; godjes van Baal... dit doet je leven niet veranderen) . Steve Biko zegt: het is pas echt als het je leven verandert!

- Het verhaal dat begon met Abraham (vroeger dan Mozes!)

Het situeert zich tussen de Tigris en de Eufraat. De goden die in de tijd van Abraham aanbeden werden waren natuurgoden: zon, regen, vrede, oorlog, hebben, vruchtbaarheid... Ze leefden boven het uitspansel en deden net zoals de mensen, maar in hun aparte wereld. Godjes daar, mensen hier. Abraham trok weg uit die manier van denken en doen. Het was sterker dan hemzelf. Er moet toch toekomst zijn! En God zegt: Ik zal u zegenen. De God van Abraham, Isaak en Jacob, een heel andere God. Als je Hem op het spoor komt, kies er voor!

Zijn ze zo diep gevallen omdat ze de keuze niet maken voor Hem?

- Het scheppingsverhaal wordt omgevormd. Het gaat niet over het ontstaan van de wereld, wel over: waartoe is de wereld van de mens geschapen?

In het begin: chaos, alles woest, geen leven voor mensen. God komt en zegt: er moet licht zijn, het kan goed worden met mens en wereld. De mens mag nabij zijn aan de aarde, thuis op de hele wereld. (geeft naam aan dieren, nabij aan medemens van de rib van elkaar, nabij aan God: wandelt in de tuin...); Mens wordt beeld van God: God boetseert de mens (tweede scheppingsverhaal) en is daar nooit mee klaar. Er komen verhalen van zondeval; toren van Babel, rechters en koningen; profeten: telkens weer ervaringen: daar was meer dan mensenwerk en daar hebben we voor Hem gekozen of niet.

- Het Jezusverhaal

70 jaar na de geboorte van Christus wordt Jeruzalem verwoest. Het volk komt zonder land. De Romeinen vallen binnen.

Groepjes mensen komen samen: weet je nog hoe Hij hier rondliep, met een nieuwe wet (Zaligsprekingen), trok van leer, keuze voor de kleinste mens, welkom, tegenstand, vermoord. Die Vermoorde leeft! In ons. Wij zijn het lichaam van Christus. De Zoon van God toont wie God is en hoe Hij werkt. Dat zie je in Jezus, in die mens. En wij moeten Hem nu gestalte geven; nu voor Hem kiezen. Belijden: ik geloof in U.

En dat is samengevat in de geloofsbelijdenis van Nicea. Hij is Schepper, Bevrijder (Toekomstgever). Ze zijn Hem op het spoor gekomen in Jezus: hoe het concreet kan worden in een Mens.

e) Dessert: Twee verhalen in één

Het groot verhaal en het eigen verhaal horen samen.

Het is de samenvatting niet van wat we weten of denken, maar van heel onze manier van leven. God op het spoor komen in je leven en voor Hem kiezen! (op en neer...)

Het leven in de tegenwoordige tijd vertellen: God – Mijn volk – wij

Ik geloof in Jou: Vader, Schepper en Bevrijder

Vader: is een symboolwoord (niet vergelijken met de vaders die wij kennen). Is in het leven van een kind altijd de eerste andere. Breekt de eerste relatie open. Hij komt in je leven binnen met zijn naam en valt niet samen met mij: nabijheid en afstand – aanhankelijkheid -) zending en toch vrijheid – open relatie: gij zijt broer en zus, maak dat waar door broer en zus te zijn voor anderen.

Schepper en Bevrijder: waar chaos, moet er licht zijn: toekomst voor mens en wereld door wijn wereld en leven als geschenk te beleven. Mee scheppen. Met God. Die wereld is mijn verantwoordelijkheid. Daar wil ik voor kiezen.

Ik geloof in Jou: Jezus Christus

We hebben gezien hoe dit kan in zijn keuzes. Je laten bevragen en in je manier van leven, de Verrezone laten zien.

Ik geloof in Jou: Geest van God

Al denkend, al biddend ontdekt in mijn klokhuis; aanwezig in mijn diepste kern. Het moet van binnen beginnen.

Ik geloof in jou: Kerk

Ook al is het soms moeilijk. Ik moet de Kerk niet bewonderen, het zijn gewone mensen met gebreken. Ze proberen graag te zien. Tegen elkaar zeggen: ik geloof in jou.

Tot slot werden we uitgenodigd om de volgende geloofsbelijdenis samen uit te spreken:

Ik geloof in Hem die heet
'Ik zal er zijn voor u'.
Hij is de kern,
de Bron van alles wat bestaat.
Op Hem wil ik mijn leven afstemmen
en zijn Naam maken
tot rode draad in mijn handelen.

Ik geloof in Jezus,
de levende belichaming van die Naam.
In Hem heeft onze God
handen en voeten gekregen.
In Hem is zijn Naam
werkelijkheid geworden.
Ik geloof dat Hij niet vergeefs heeft geleefd
en niet vergeefs gestorven is,
maar elke dag opnieuw verrijst
in mensen die vandaag
zijn liefde belichamen.

Ik geloof in zijn Geest,
die ook vandaag mensen bezielt en aanzet
om zijn manier van leven tot de hunne te maken,
en de weg te gaan van breken en delen,
van goedheid en verbondenheid,
van recht en vrede,
en altijd weer ten bate van de minsten.

Ik geloof in Hem die heet
'Ik zal er zijn voor u',
en ik weet: Hij is te doen.

In de **vraagstelling** werden nog enkele gedachten verwoord:

- Geloven is innerlijk en doorleefd, maar verstaan en proberen te begrijpen is daarbij ook nodig. Het kennen mag echter niet het enige zijn.

- Is het niet moeilijk om het credo niet als dogma te zien? Een credo hebben is goed om een samenvatting te hebben. Met dogma's kan je slaan. Geloven is altijd groei van mensen. Geduld hebben is belangrijk. Geloven is niet te nemen of te laten. Het geloofsverhaal mag je in je leven verder schrijven.

- Elke mens is geroepen om iets van God – Ik ben er voor u - te weerspiegelen in zijn/haar leven. Eén beeld van God: de mens. Het klokhuis: Liefde, Ik ben er voor u, dit moet te zien zijn aan mensen. God moet in mensen gebeuren. Hij valt nooit samen met de mens.

- Gelovigen kan je niet 'maken'. Je kan wel kansen geven aan mensen om God op het spoor te komen. Dit is genade. Het kan ook gebeuren dat de vonk niet overslaat. In de feiten staan gelovigen en ongelovigen niet ver van elkaar.

(verantwoordelijke voor de samenvatting: Dirk Debonnet)